

rösträtt för större antal röster, än som svarar emot en tiondedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden». Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Anders Pehrsson
från Christianstads län.

N:o 166.

Af Herr Anders Pehrsson: Om upphäfvande af 40 § i Kongl. Förmyndare-ordningen den 17 Mars 1669.

Sedan Kongl. Maj:ts nådiga Förordning, angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom, af den 24 September 1861, börjat tillämpas, har det blifvit mera allmänt kunnigt huru förmyndareförvaltningen handhafves. Genom denna allmänna kännedom har också framgått huru förvaltningen blifver de omyndiga olika dyr.

En del förmyndare debitera sina myndlingar till exempel några få Riksdaler för förmyndareräkningens upprättande, äfvensom andra skäligen löningar för den möda, som blifvit nedlagd i och för myndlingens angelägenheter. Men andra deremot äro icke nöjda med skälig ersättning för det arbete de egna åt myndlingens angelägenheter, utan debitera, jemte ersättning för sitt arbete, derutöver tjugonde penningen af alla myndlingens inkomster, såsom arfvode för sitt omak. Till stöd för denna debitering åberopas naturligtvis Kongl. Förordningen den 17 Mars 1669, § 40, och gode män eller andra kunna ingen anmärkning göra öfver slik debitering. Emellertid linner jag och mången måhända med mig att med omyndiges medel förfares något för rundt, synnerligast när förmyndaren sköter sitt uppdrag på förtjenst, ty då är han sällan nöjd med tjugonde penningen af den omyndiges alla årsinkomster, utan tager en procent derförutan på myndlingens hela kapitalförmögenhet. Han godtgör nemligen myndlingen aldrig mer än fem procent ränta på utlånade medel, oaktadt man nästan kan vara för-

vissad

vissad om att han sjelf uppbär minst sex procent derå, fastän man svårligen kan leda sådant i bevis.

På det att omyndiges tillgångar icke skola vara underkastade oskäligen afbränningar, vill jag härigenom fästa Riksdagens uppmärksamhet å de missförhållanden, som ofta visa sig; och då det är en manande pligt att i synnerhet tillse att omyndiges egendom bevaras från otillhöriga utgifter, vill jag derföre vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del beslutar upphäfvande af Kongl. Förmyndare-ordningen den 17 Mars 1669, § 40.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Anders Pehrsson
från Christianstads län.

N:o 167.

Af Herr **P. U. Ljuslin**: *Om skiljande från jordbruket af skyldigheten att underhålla vägar och broar samt om anvisande af härtill erforderliga medel.*

En af de mest tryckande bördor, som från urgamla tider varit jordbruket följaktlig, är utan tvifvel vägunderhållningsskyldigheten, och som icke till ringa del försvårar jordbrukets framåtskridande, och som ingen torde kunna bestrida, att icke jordbruket är landets modernäring, så torde det icke heller böra förbises, att till någon del söka undanrödja de olägenheter, som hindra dess framsteg och förkofran. Och då allmänna vägar och broar icke äro afsedda endast för jordbruket, utan fast heldre för alla näringsyrken och folket i allmänhet, så kan jag icke finna någon billighet och rättvisa deruti, att den